

Derde Paaszondag

18-19 april 2026

—
decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Ik ben op reis – Elly & Rikkert Zuiderveld (1975)

<https://www.youtube.com/watch?v=WTInrNmooMA>

Ik ben op reis
Al weet ik niet waarheen
Maar ergens stond geschreven
Dat ik deze weg moest gaan
En al aarzel ik soms even
Langs die eindeloze baan
Toch weet ik
Iemand ging me voor
En daarom
Ga ik door

Ik heb geen geld
Geen kaart en geen kompas
Maar ik zie de tekens
En die zeggen mij genoeg
En al geeft er niemand antwoord
Op de dingen die ik vroeg
Toch weet ik
Aan het eind vind ik gehoor
En daarom
Ga ik door

Ik ben een vogel die z'n vleugels spreidt
Zo wil ik vliegen altijd verder dan de zon
Ik ben een paard dat zonder teugels rijdt
Maar er is iemand die me leidt
En hij zegt: kom

Ik ben op reis
Al weet ik niet waarom
Maar ik luister naar de stilte
En die zegt mij om te gaan
En al verlaat ik al m'n vrienden
Moet ik overal vandaan
Toch weet ik: er is geen ander spoor
En daarom ga ik door

Ik was op reis – Elly & Rikkert (1983)

<https://www.youtube.com/watch?v=11kUmzm5o4Y>

Ik was op reis, al wist ik niet waarheen
Maar ergens stond geschreven
dat ik deze weg moest gaan
En al zou ik alles geven op die eindeloze baan
Toch wist ik: Iemand ging me voor
En daarom ging ik door

Ik had geen geld, geen kaarten geen kompas
Maar ik zag de tekens en die zeiden mij genoeg
En al gaf geen mens mij antwoord
op de dingen die ik vroeg
Toch wist ik: aan het eind vind ik gehoor
En daarom ging ik door

Zoals een vogel die zijn vleugels spreidt
Zo wou ik vliegen altijd verder dan de zon
Zoals een paard dat zonder teugels rijdt
Maar er was Iemand al die tijd
En Hij riep kom

Ik ben op reis, nu weet ik ook waarheen
Want ik volg mijn meester,
en die zegt hoe ik moet gaan
En al laat ik alles achter,
moet ik overal vandaan
Toch weet ik: er is geen ander spoor
En daarom ga ik door

Er zitten 8 jaar tussen beide versies... een tijd van spirituele groei, van klaarder en duidelijker onderscheiden van de weg (een weg die hen koos en niet omgekeerd!), het ontmoeten en leren kennen van die 'Iemand', de Meester die hun ogen opende en de moeite waard is om gevolgd te worden. Een beetje hun Emmaüsverhaal dus ...

Openingslied: ZJ 406 Kondig het aan

<https://www.youtube.com/watch?v=RX4a2qsWr9o>

Kondig het aan: De Heer is verrezen,
zeg aan de wereld dat Jezus leeft.
Dit is de weg die Hij heeft geweest;
dit is de waarheid die Hij geeft;
dit is het leven voor alle eeuwen!

Alleluia! Christus leeft.

Zing nu een lied van vreugde en vrede,
zing nu een lied van barmhartigheid.
Alle verdriet en pijn zijn geleden,
al wie verdrukt is wordt bevrijd.
Laat aan wie treuren uw blijdschap weten.
Alleluia! Christus leeft.

Leef in uw hart met volle vertrouwen,
Hoop op een toekomst voor iedereen,
Steun voor wie zwak is, troost voor wie rouwen,
Vriendschap en goedheid om u heen.
Liefde volstaat om een wereld op te bouwen.
Alleluia! Christus leeft.

Welkom:

Als geloven voor jou soms twijfelen betekent,
als achter jouw glimlach wel eens ontgoocheling schuilgaat,
als je soms zin krijgt om er de brui aan te geven...
dan dekt de Heer voor jou deze tafel.
Van harte welkom in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Jezus is dood en begraven.
Vervolgens – op wat losse flodders over verschijningen na – gebeurt er niets meer.
De Jezuskring valt uiteen en iedereen neemt zijn oude leven weer op.
Zo ook die twee op weg naar Emmaüs. Ze keren terug naar hun geboortedorp.

Maar onderweg krijgen ze gezelschap van een vreemdeling
die ze 's avonds uitnodigen om bij hen te blijven eten en te overnachten.
En dan, aan tafel, worden de rollen omgekeerd.
De vreemdeling wordt gastheer:
Hij zegent het brood, Hij breekt het en deelt het uit.

Ook wij zijn het soms moe.
Ook voor ons is de Heer vaak een vreemdeling.
We brengen het lang niet altijd op om, zoals
Petrus in de eerste lezing, in woord en daad te
getuigen van de Verrezen Heer.

Vandaag wil de Heer voor ons
de Schriften verklaren en het Brood breken.
Maar, in onze vermoeidheid – onze moedeloosheid misschien -,
vergeten wij wel eens te zeggen: "Kom en blijf bij ons".
En dan geraakt God zijn Boodschap aan ons niet kwijt...

Gebed om ontferming:

God, de leerlingen van Emmaüs
openden hun hart voor het Woord van de Schrift.
Vergeef ons als wij ontgoocheld zijn
en twijfelen aan uw aanwezigheid in onze Kerk en onze wereld.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, de leerlingen van Emmaüs
waren gastvrij en herkenden U
bij het breken van het brood.
Vergeef ons als we U niet herkennen in medemensen,
in mensen die het brood delen met elkaar.
Christus, ontferm U over ons.

God, de leerlingen van Emmaüs stonden direct op
om het nieuws in Jeruzalem te gaan vertellen.
Vergeef ons als we niet durven spreken
over onze hoop en ons geloof in uw liefde
en in de verrijzenis van uw Zoon Jezus.
Heer, ontferm U over ons.

Pr.: God, vergeef ons onze kleinmoedigheid
en laat ons echte paasmensen worden,
waarachtige getuigen van uw Blijde Boodschap en uw verrijzenis. Amen.

Of (iets uitgebreider): moment van inkeer

Met een bedrukt gezicht bleven ze staan ...

Zo vaak staan we in het leven met een bedrukt gezicht.
Het leven is een weg met hindernissen.
De ene mens botst er wellicht vroeger tegenaan dan de ander
of méér dan de ander:
faillissement, ziekte, lijden, ontrouw, verlies, illusies, depressie,
ouderdom, de dood, zoveel vormen van leed.
Wij hadden nochtans gehoopt zegden de leerlingen van Emmaüs,
en zeggen ook wij ...

**Heer, ga met ons mee,
Heer, ontferm U over ons.**

De leerlingen spraken over alles wat was voorgevallen ...

Leeft in jouw hart ook die hunker
om het eens allemaal eruit te gooien: je lukken en mislukken,
je vallen en weer opstaan ... ?
Al sprekende word je mens: mensen bij wie je je thuis
kan voelen, kan spreken over kleine kanten en kwetsuren ...

**Christus, wees jij die luisterende;
Christus ontferm U over ons.**

en wij hadden zo gehoopt dat Hij Israël zou verlossen ...

Een dood punt in het leven, in mijn leven, in jouw leven.
Bedrogen in mijn verwachting, ontgoocheld in mijn dromen.
De weg gaan van de donkere nacht zonder geloof
in een nieuwe morgen.
Ontgoocheling en pijn, ze horen nu eenmaal bij het leven.
Leven is ebbe en vloed, nacht en dag, duisternis en licht ...

**Blijf bij ons Heer, als het avond is ...
Heer, ontferm U over ons.**

Eer aan God:

Met God willen wij samen zijn,
in zijn dienst willen wij leven,
zijn Woord willen wij spreken,
zijn wil vervullen,
zijn naam aanroepen.

Allen zullen erkennen, God,
dat U voor ons vrede bent,
recht doet en vreugde brengt,
zorgt en heelt, omdat in U alle heil is.

De aarde geeft haar grondstoffen,
mensen produceren goederen,
maar uw zegen, God,
begeleidt onze handen.

Allen moeten het horen, God,
en beseffen dat U zorg draagt voor de mens. Amen.

Openingsgebed:

God, U die ons zegent en behoedt overal waar wij gaan,
ontsluit ook voor ons de Schriften.
Doe ons hart branden van liefde voor Jezus, uw Zoon,
die voor ons is: de Reisgenoot én Weg ten leven
voor tijd en eeuwigheid. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de apostelen (Hand. 2, 14. 22-28)

14 Op de dag van Pinksteren trad Petrus met de elf naar voren,
verhief zijn stem en sprak hen als volgt toe:

`Joden, inwoners van Jeruzalem, dit moet u allen weten,
luister aandachtig naar mijn woorden!

22 Jezus de Nazoreeër is u van Godswege aangewezen
door machtige daden, wonderen en tekenen,
die God door Hem in uw midden heeft verricht, zoals u zelf weet.

23 Volgens Gods vastgestelde plan en met zijn voorkennis
is Hij uitgeleverd en hebt u Hem door de hand van wetteloze mensen
aan het kruis geslagen en omgebracht.

24 Maar God heeft Hem laten opstaan
door een eind te maken aan de weeën van de dood,
want het was onmogelijk dat Hij door de dood werd vastgehouden.

25 David zegt immers over Hem:
Steeds hield ik mij de Heer voor ogen,

want Hij staat mij terzijde opdat ik niet zou wankelen.

26 Daarom verheugde zich mijn hart en jubelde mijn tong,
ja, ook mijn lichaam zal op die verwachting een huis bouwen,

27 want U zult mijn leven niet overlaten aan het dodenrijk
en U zult uw heilige geen bederf laten zien.

28 U hebt mij wegen ten leven gewezen
en U zult mij overstelpen met vreugde in uw nabijheid.

Antwoordpsalm: Ps. 16 (15) 1-2a en 5, 7-8, 9-10.11

refrein: Wijs ons Heer, de weg van het leven. Alleluia

Behoed mij, God, tot U neem ik mijn toevlucht;
Gij zijt mijn Heer, ik erken het,
ik vind geen geluk buiten U.

De Heer is mijn erfdeel, de dronk uit de beker,
Hij heeft mijn lot in zijn hand.

Ik dank de Heer die mij altijd geleid heeft,
Hij spreekt ook des nachts in mijn hart.

Steeds houd ik mijn ogen gericht op de Heer,
ik val niet want Hij staat naast mij.

Daarom ben ik vrolijk en blij van geest,
daarom kan ik rustig gaan slapen.

Mijn ziel laat Gij niet aan het dodenrijk over,
Gij levert uw dienaar niet uit aan het graf.

Gij zult mij de weg van het leven wijzen
om heel mijn vreugde te vinden bij U,
bestendig geluk aan uw zijde.

Tweede lezing: Uit de eerste Petrusbrief (1 Petrus 1, 17-21)

Dierbaren,

17 Degene die u als Vader aanroept,
is ook de onpartijdige rechter over al onze daden;
heb daarom ontzag voor Hem,
zolang u hier in ballingschap leeft.

18 U weet dat u niet door vergankelijke dingen, zoals goud en zilver,
bent verlost uit het zinloze bestaan
dat u van uw vaders hebt geërfd.

19 U bent verlost door het kostbaar bloed van Christus,
het lam zonder vlek of gebrek,

20 dat uitverkoren was vóór de grondlegging van de wereld,
maar pas op het einde van de tijden is verschenen,
omwille van u.

21 Door Hem gelooft u in God,
die Hem uit de doden heeft opgewekt
en Hem de heerlijkheid gegeven heeft;
daarom is uw geloof in God tevens hoop op God.

Tussenzang: Christus is verrezen (ZJ 405)

<https://www.youtube.com/watch?v=7Ai3KhFuDcQ>

Christus is verrezen.
Naar 't water van het leven
gaat uit, uw Herder tegemoet,
ziet en smaakt zijn overvloed. Alleluia.

Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Herder van de schapen,
noem ons bij onze namen!
Uw kudde heeft uw stem gehoord:
roep ons samen rond uw woord. Alleluia.
Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Gij die vreest en twijfelt,
herkent uw Heer en Heiland
die in de avond breekt het brood,
en voor u de Schrift ontsloot. Alleluia.
Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Evangelie: (Lc. 24, 13-35)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas.

13 Twee van de leerlingen waren op weg naar het dorp Emmaüs,
dat zestig stadiën van Jeruzalem ligt.

14 Ze spraken met elkaar over alles wat voorgevallen was.

15 Terwijl ze met elkaar in discussie waren,
voegde Jezus zelf zich bij hen en liep met hen mee.

16 Maar hun ogen waren niet bij machte Hem te herkennen.

17 Hij sprak tot hen:

‘Waarover lopen jullie zo druk met elkaar te praten?’

Met sombere gezichten bleven ze staan.

18 Een van hen, die Kleopas heette, gaf Hem ten antwoord:

‘Bent U dan de enige inwoner van Jeruzalem
die niet weet wat daar de afgelopen dagen is gebeurd?’

19 ‘Wat dan?’ vroeg Hij.

Ze zeiden Hem:

‘Wat er gebeurd is met Jezus van Nazareth.

Hij was een profeet,

mchtig in woord en daad in de ogen van God en van heel het volk.

20 Onze hogepriesters en leiders hebben Hem overgeleverd
om Hem ter dood te laten veroordelen, en ze hebben Hem zelfs gekruisigd.

21 En wij hadden zo gehoopt dat Hij het was die Israël zou verlossen,
maar inmiddels is het al de derde dag sinds dat gebeurd is.

22 Wel hebben enkele vrouwen uit onze kring ons versteld doen staan.

Die waren vanmorgen vroeg naar het graf gegaan

23 en toen ze zijn lichaam daar niet aantroffen,

kwamen ze terug met het verhaal

dat ze ook nog een verschijning hadden gehad van engelen
die zeiden dat Hij leeft.

24 Een paar van ons zijn toen naar het graf gegaan

en het bleek zo te zijn als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem hebben ze niet gezien.’

25 Toen zei Hij tot hen:

‘Wat zijn jullie toch onverstandig en traag van begrip
als het gaat om het geloof in alles wat de profeten hebben gezegd!

26 Moest de Messias niet zo lijden en dan zijn heerlijkheid binnengaan?’

27 En Hij legde hun uit

wat in heel de Schrift op Hemzelf betrekking had,
te beginnen bij Mozes en alle Profeten.

28 Toen ze bij het dorp kwamen waar ze moesten zijn,
deed Hij alsof Hij verder wilde gaan.

29 Maar met aandrang vroegen ze:

‘Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt al ten einde.’

Toen ging Hij mee naar binnen om bij hen te blijven.

30 Eenmaal met hen aan tafel nam Hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het hun.

31 Nu gingen hun de ogen open en ze herkenden Hem, maar meteen was Hij uit hun gezicht verdwenen.

32 Ze zeiden tegen elkaar:

`Was het niet hartverwarmend zoals Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons opende?'

33 Meteen stonden ze van tafel op en gingen terug naar Jeruzalem;

daar vonden ze de elf en hun metgezellen bijeen.

34 Die zeiden:

`Waarachtig, de Heer is opgewekt, aan Simon is Hij verschenen.'

35 Toen vertelden zij wat er onderweg was gebeurd en hoe ze Hem hadden herkend bij het breken van het brood.

Overweging(en):

De Emmaüsgangers is een heel bekend en heel geliefd verhaal over twee diep ontgoochelde leerlingen die onderweg zijn van Jeruzalem naar hun dorp Emmaüs, en dan ontmoeten ze Jezus. Maar om verschillende redenen is het ook een heel eigenaardig verhaal. Om te beginnen heeft men nooit kunnen achterhalen over welk dorp het gaat. In het verhaal ligt Emmaüs op ruim elf kilometer van Jeruzalem, maar daar is nooit een dorp geweest dat die naam draagt. Eigenaardig is ook dat de leerlingen Jezus onderweg niet herkennen, maar dat ze Hem wel herkennen bij het breken van het brood. Waren ze dus wel aanwezig op het Laatste Avondmaal? En ten slotte: één van de twee heet Kléopas, maar de andere wordt niet bij naam vernoemd. Welke bedoeling zit daar achter? Misschien wijst dit alles erop dat de evangelist Lucas hier een verhaal vertelt over iedereen en overal. Het niet-bestaande dorp Emmaüs zou dan het synoniem zijn van 'overal', en de niet bij naam genoemde tweede leerling staat dan voor 'iedereen'. Dus ook voor ons.

En dan is het goed ons af te vragen waar wij staan in het verhaal? Zijn wij zoals de diep ontgoochelde leerlingen? Alles hebben ze achtergelaten om Jezus te volgen: hun werk, hun huis, hun familie. Ze hadden dat gedaan omdat ze, zoals ze zelf zeggen, heel sterk onder de indruk waren van die 'man die een profeet was, machtig in daad en woord in het oog van God en van heel het volk.' Maar nu zijn ze diep ontgoocheld en moedeloos, en geloven ze ook niet meer in een betere toekomst. Ze zijn zelfs zozeer ontgoocheld dat ze Jezus niet eens herkennen. En wellicht is dat voor ons heel herkenbaar. Ook wij gaan soms diep gebukt onder ontgoocheling, moedeloosheid, tegenslag en ellende van ziekte en dood, en misschien herkennen ook wij Jezus dan niet als we Hem ontmoeten. We herkennen Hem dan niet in zijn belofte dat Hij altijd bij ons is en met ons meegaat. We herkennen Hem dan niet in zijn woorden en daden die we in elke viering gedenken. Mag het verhaal van de Emmaüsgangers ons dus geruststellen dat dergelijke gevoelens en ervaringen van ontgoocheling en gods-afwezigheid niet vreemd zijn.

En moet Jezus misschien ook daarom tegen ons, net als tegen de Emmaüsgangers, zeggen dat we 'onverstandigen' zijn? Geen 'ongelovigen', maar 'onverstandigen'. Want in Hem geloven, dat deden de Emmaüsgangers, en dat doen wij ook. Zij zegden dat ze 'leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen.' Voor hen is dat dus de Messias: de redder die hen zou bevrijden van de Romeinen, en Hem die hun droom met ambities om de beste plaatsen te verkrijgen zal doen uitkomen. Maar daarom noemt Jezus hen 'onverstandigen'. Want Hij is helemaal niet de Messias van wereldlijke macht, integendeel, Hij is de Messias van de liefde, de vrede en de barmhartigheid. Wie dus net zoals de Emmaüsgangers denkt dat God een Messias is die ons van ongeluk, ziekte, ellende en dood zal bevrijden die komt bedrogen uit want die koestert verwachtingen die op met een ontgoocheling zullen eindigen. Daarom worden die 'onverstandigen' genoemd. Zolang we zulke verwachtingen koesteren zullen we Hem niet ontmoeten en zijn we niet goed bezig. Het mooie aan het verhaal is dat de verrezen Jezus wel verder met hen meegaat ook al herkennen ze Hem niet.

Lieve mensen, wanneer ze in Emmaüs aankomen, nodigen de leerlingen Jezus uit om bij hen te blijven, 'want het wordt al avond en de dag loopt ten einde.' Gastvrijheid, warmmenselijke openheid en zorg zijn in de Bijbel altijd kansen van Godsontmoeting. Zeker wanneer die vreemde brood neemt, het breekt en deelt gaan hun ogen open. De verwijzing naar de Eucharistie ligt voor de hand. Mooi als we op zo'n moment de verrezen Heer ook mogen ontmoeten en herkennen. Maar het verhaal maakt duidelijk dat dit een eindpunt of orgelpunt is van een hele weg waarbij men achteraf zegt: "brandde ons hart niet?" Hij was er al die hele tijd, in ons zoeken, onze pijn en verdriet ... met zijn troost en nabijheid en met zijn meehelpen zoeken naar de zin van alles. Waar bevindt u zich momenteel op de weg in je leven: dichtbij Jerusalem of bij Emmaüs, of al terug van Emmaüs om te getuigen dat je weer hoop hebt, je weer tot leven bent gekomen omdat je je hart voelde branden. Emmaüs ligt niet ergens in Israël maar is een plaats, een moment in je leven waar je God hebt mogen herkennen. Mogen wij allen ooit in Emmaüs arriveren.

(Miguel Dehondt)

Emmaüs

Ze waren (nochtans) met zijn tweeën,
maar ze voelden zich alleen.
Ze hadden een shock meegemaakt,
hun dromen en verwachtingen,
scherven die ze niet konden lijmen.
Ze stapten in het duister,
geslagen, depressief,
opgesloten in hun innerlijke wereld:
een hoofd vol vragen
en een hart vol droefheid,
ontgoocheling, woede.

Toen voegde een Derde
zich bij hen,
Hij luisterde.
Zij stortten hun hart uit.
Er was contact,
Ze vroegen Hem om nabijheid.
Zij boden Hem hun huis aan en zichzelf.
Hij liet hen niet in de steek,
Hij raakte hun hoofd en hun hart,
de kern van hun wezen.
Ze kregen het er warm van.

Vuur,
dynamisme,
doorstraalde hen.
Ze gaven het verder,
ze zagen weer perspectief.
Ze werden weer heel.
Ontelbare keren
in het leven
ga je van Jerusalem
naar Emmaüs en
hopelijk gaat Hij
telkens
in mensen
met je mee. (Mia Verbanck)

Hij heeft niets gezegd,
heeft alleen geluisterd,
urenlang tot hun verhaal ten einde was.
Alles mochten ze aan Hem kwijt:
hun opgekropte verdriet,
hun ontgoocheling,
hun gekwetst vertrouwen.
Hun ontredding was groot,
waardoor ze Jezus niet herkenden.
Maar ze voelden wel aan dat ze aan "die Vreemdeling"
hun leven konden vertellen.
Hij heeft geluisterd naar hun verhaal...
Zo luistert Hij naar elk verhaal,
naar het verhaal van jou en mij.

Hoe dikwijls is de verrezen Heer
mee opgestapt met teleurgestelde mensen?
Aangekomen aan hun huis, bleef Hij even staan...

Niet uitgenodigd is Hij voortgegaan
in 't schemerdonker van de avond,
verdwenen uit het oog,
en uit het hart.

Want ook vandaag gaat Jezus,
– net als met die twee van Emmaüs –
op stap met teleurgestelde mensen,
als een vreemde die enkel vraagt:
'Wat is er aan de hand?'

Op ons verhaal legt Hij dan het zijne.
We luisteren geboeid, geraakt misschien,
en gaan met Hem tot aan de voordeur van ons hart,
en laten Hem daar aarzelend staan...
"Kom, en blijf bij ons", kan er niet meer af.

En Christus mag weer verdergaan
in 't schemerdonker van de nacht,
verdwenen uit het oog, en uit het hart. (Manu Verhulst)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God,
Schepper van hemel en aarde.

Ik geloof ook dat God zijn schepping
aan ons, mensen, heeft toevertrouwd
opdat wij zijn werk zouden voortzetten
en deze aarde voor alle mensen
bewoonbaar zouden maken.

Ik geloof in Jezus Christus,
de Verlosser van de wereld.

Ik geloof dat wij uitgenodigd worden
om mee te werken aan de bevrijding van de mens,
aan de opbouw van een betere wereld,
door ons in te zetten
voor meer levenskansen voor iedereen
en om Christus' werk verder te zetten.

Ik geloof in de Heilige Geest
die de mensen tot eenheid wil brengen
in één grote gemeenschap.

Ik geloof ook dat ik persoonlijk word aangesproken
om aan deze gemeenschap mee te werken,
samen met alle mensen van goede wil. Amen.

Voorbeden:

Blijf bij ons, Heer als het avond wordt en het leven donker lijkt:
breng licht in ons bestaan... Laat ons bidden.

Blijf bij ons, Heer, als we wanhopen en bij de pakken blijven neerzitten:
doe ons opstaan... Laat ons bidden.

Blijf bij ons Heer als de twijfel groter is dan ons geloof:
zet ons op het goede spoor... Laat ons bidden.

Blijf bij ons, Heer, als we samen ons geloof delen:
dat ons de ogen opengaan...
Laat ons bidden.

Lied: Op mijn levenslange reizen - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=HSPrhXKyKq4>

Op mijn levenslange reizen
Twijfel, donker achtervolgt mij
Liefde, blind, holt voor mij uit
Zing ik steeds op andere wijzen
Over wie ik niet kan spreken zing ik:
'Ooit mijn hart te breken,
Ooit mijn hart voor jou te breken '.

Opgereisd, pas halverwege,
Met een keel kapot gezongen,
Met een hart voor wie gebroken
Kruip in onder dorenstruiken,
Druk mijn ogen in de aarde,
Smeek dat nu het eind zal komen,
Smeek de dood dat hij zal komen.

Hhhmmm... Spoorloos trok voorbij de twijfel, waar ik lag.
De liefde keerde,
Zag mij, bracht mij drank en spijs,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Gebed over de gaven:

God, onze Heer,
neem deze gaven aan
en wees onze Gastheer
die in Woord en in Brood en Beker
in ons midden wil aanwezig zijn.
Vervul ons van uw Geest, uw Levensadem,
opdat wij U zouden uitdragen en uitdelen
aan allen die in deze wereld onderweg zijn. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, heilige en sterke God.
U draagt de wereld in uw hand
en U waakt over alle mensen.
U brengt ons bijeen in deze gemeenschap
om uw Woord te horen en met toegewijd geloof
te treden in het spoor van uw Zoon.
Hij is de Weg die leidt naar U,
Hij is de Waarheid,
geen andere waarheid maakt ons vrij.
Hij is het Leven dat ons van vreugde vervult.
Wij danken U voor de liefde
die U ons toedraagt in Jezus Christus.
Wij voegen onze stem bij het gezang der engelen
en prijzen uw heerlijkheid: **Heilig, heilig, ...**

Hemelse Vader,
met eerbied noemen wij uw naam.
Altijd bent U met ons op weg
en dichter dan wij durven dromen, bent U bij ons
wanneer uw Zoon ons samenbrengt rond deze tafel
waar wij uw liefde vieren met brood en beker.

Zoals eens op de weg naar Emmaüs
ontsluit Hij nu voor ons de Schrift
en wij herkennen Hem bij het breken van het Brood.

Daarom bidden wij, barmhartige God:
beadem met uw Geest dit brood en deze wijn,
zodat Jezus Christus in ons midden komt
met de gaven van zijn lichaam en zijn bloed.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Oneindig goede Vader,
wij vieren de gedachtenis van onze verzoening
en wij verkondigen de liefde die U ons betoont.
Uw Zoon is door het lijden en de dood gegaan,
en, tot nieuw leven opgewekt,
is Hij ingetreden in uw heerlijkheid.
Zie met genegenheid neer op dit offer
en herken erin uw eigen Zoon die zijn leven heeft gegeven
en zijn bloed vergoten opdat voor alle zoekers

de weg naar U, Vader, geopend en begaanbaar zij.

Barmhartige God,
laat de Geest van Jezus in ons wonen
en vervul ons met uw liefde.
Sterk ons door de gaven van zijn Lichaam en zijn Bloed
en maak nieuwe mensen van ons opdat wij op Jezus zouden lijken.

Bescherm onze paus en onze bisschop,
leer alle gelovigen van uw Kerk
de tekenen van deze tijd verstaan
en maak hen trouw in de beleving van uw evangelie.

Maak ons herbergzaam van hart
voor alle mensen rondom ons;
dat wij, delend in hun vragen en hun pijn,
in hun vreugden en hun hoop,
hen de weg tonen die naar uw liefde leidt.

Erbarm U, Vader, over onze broeders en zusters
die in de vrede van Christus naar U zijn teruggekeerd,
en over alle gestorvenen
waarvan U alleen het geloof hebt gekend.
Breng hen tot het licht van de verrijzenis.

En als ook onze weg ten einde loopt,
neem ons dan op in uw huis, waar plaats is voor velen.
Schenk ons de vervulling van onze levenslange hoop:
overvloedig leven in uw heerlijkheid.

Laat ons toe in de gemeenschap van de heiligen;
dat wij met Maria, de Maagd en Moeder Gods,
met uw apostelen en martelaren,
en al de anderen die U genegen zijn,
dankbaar uw naam aanbidden
en U prijzen door Jezus Christus, onze Heer.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer, onze God, barmhartige Vader,
in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Vader God, Gij houdt van ons en van alle mensen.
Wij mogen uw kinderen zijn en 'Vader' tot U zeggen.
Daarom willen wij nu samen tot U bidden: **Onze Vader ...**

Eeuwige God,
U kent ons geloof en onze twijfels,
onze goede wil en ons falen.
Richt ons op, voorgoed, en keer ons tot leven.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk ...

Vredeswens:

Bemoedig ons met uw Woord, Heer.
Blijf tot ons spreken in de dagen die komen.
Wees ons nabij met uw genade
opdat wij rechte wegen gaan,
wegen van gerechtigheid en vrede.
De vrede van de Heer zij altijd met U.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 540 Heer, onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig

- ➔ **nieuwe versie:** <https://www.youtube.com/watch?v=2BoBBB7-oNo>
- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=b8ZCIuVUYBw>

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie u aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan...
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden,
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

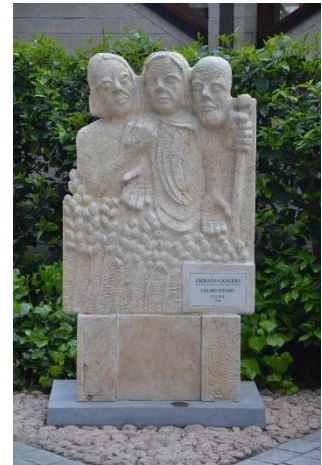
Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft u ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen,
met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer, onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig
tot wij in U volkomen zijn.

Slotgebed:

God, liefdevolle Vader,
blijf bij ons als het avond wordt,
als twijfel ons onzeker maakt
en gevoelens van onmacht ons verlammen.
Wijs ons dan op Jezus, uw Zoon,
die nooit mensen in de steek liet,
maar hen optrok uit hun miserie en kleine kanten.
Na hun verraad heeft Hij hen niet vervloekt,
maar is hen terug tegemoet getreden
om hen een hart onder de riem te steken.
Kom ook ons kleinmoedig geloof nabij met uw oneindig geduld
en uw warme liefde, vandaag en alle dagen. Amen.

Zegen en zending:

De twee keerden onmiddellijk naar Jeruzalem terug
en vertelden aan de elf
wat er onderweg was gebeurd
en hoe Hij door hen herkend werd
aan het breken van het brood.
Op weg naar huis kunnen ook wij
het hopelijk niet laten elkaar aan te stoten
en te vertellen dat ons hart brandde
toen Hij hier tot ons sprak
en hoe wij Hem herkenden
in het breken van het Brood.
Zijn zegen moge ons vergezellen:
in de naam van + de Vader,
de Zoon en de H. Geest.
Amen.

Dessertje:

Wij boden dan het avondbrood den vreemden man,
die langs de baan met ons was meegegaan.
En wijl hij 't zegenend de ogen sloot, gebeurde het:
Zijn aangezicht verklaarde in een hemels licht
waarin hij plotseling verdween...
Dit was het wonder. Wij stonden weer alleen,
doch vouwden blij onz' handen.
Het was alsof Hij door ons heen verdween
en 't licht in ons is blijven branden.
Blijf zo in ons, o Heer, de zon gaat onder!

Als je morgen naar 'Emmaüs' moet,
en onderweg komen er vragen in je hart
en twijfels in je geest
en zinkt de moed in je schoenen.
Zie toe wie met je meegaat op de weg...
Het zal een mens zijn, die eerst vreemd voor je is.
Misschien luistert hij, en maakt veel voor je duidelijk.
Zijn stem zal warm zijn, en vol begrip,
zijn hand vast en zacht,
en wanneer je hem uitnodigt om binnen te komen
-het zal valavond zijn-
zie toe hoe hij met je het brood breekt.
Het kan de Heer zijn, heel duidelijk,
en daarna maar weer gewoon de mens
die de weg met je gaat.

(Felix Timmermans)

(Carlos Desoete)